

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

The nation of Israel's rejection of Yeshua was tragic—but it was also foretold centuries earlier by the Prophet Isaiah.

Who Has Believed Our Report?

The writer of the Gospel of John concludes his presentation of Yeshua's public teaching ministry with a brief evaluation of the Jewish response:

Though He had performed so many signs before them, yet they were not believing in Him. This was to fulfill the word of Isaiah the prophet which he spoke: "Lord, who has believed our report?" (John 12:37-38)

Messiah remains—even now—effectively hidden away from His brethren, the Jewish people. The assessment in John 12:37 echoes the words of John's prologue: "He came to His own, and those who were His own did not receive Him" (John 1:11). The failure of the Jewish people to recognize and receive the promised Messiah troubled the apostles, but they ultimately saw the Jewish reaction as a fulfillment of prophecies about the Messiah.

Theologians sometimes speak in broad generalizations of the "Jewish rejection" of Yeshua, but the Gospels tell us that vast numbers of Jewish people became believers during and shortly after the brief ministry of Yeshua. "Many even of the rulers believed in Him" (John 12:42). According to the Gospels, Yeshua enjoyed the popular acclaim of multitudes in the first century. Nevertheless, even in the Apostolic Era, the majority of the Jewish people and religious leaders did not accept the messianic claims of Yeshua of Nazareth. Our Master did not take the throne of David, subjugate the nations, gather in the exiles of Israel, and usher in the Messianic Era. Therefore, His messianic claims must be taken on faith. Not everyone was willing to make such a leap of faith.

The Gospel of John explains the Jewish rejection as a fulfillment of a prophecy from Isaiah:

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

De afwijzing van Yeshua door het volk Israël was tragisch - maar het was ook eeuwen tevoren voorspeld door de profeet Jesaja.

Wie heeft ons bericht geloofd?

De schrijver van het Evangelie van Johannes besluit zijn presentatie van Yeshua's openbare leerambt met een korte evaluatie van de Joodse reactie:

Hoewel Hij zovele tekenen voor hen had verricht, toch geloofden zij niet in Hem. Dit was om het woord van Jesaja, de profeet, te vervullen dat hij sprak: "Heer, wie heeft ons bericht geloofd?" (Johannes 12:37-38)

De Messias blijft - zelfs nu nog - verborgen voor Zijn broeders, het Joodse volk. De beoordeling in Johannes 12:37 weerspiegelt de woorden van Johannes' proloog: "Hij kwam tot de zijnen, en zij die de zijnen waren, hebben Hem niet aangenomen" (Johannes 1:11). Het falen van het Joodse volk om de beloofde Messias te erkennen en te ontvangen verontrustte de apostelen, maar uiteindelijk zagen zij de Joodse reactie als een vervulling van de profetieën over de Messias. Theologen spreken soms in brede algemeenheden over de "Joodse afwijzing" van Yeshua, maar de Evangelieën vertellen ons dat grote aantallen Joodse mensen gelovig werden tijdens en kort na de korte bediening van Yeshua. "Velen, zelfs van de heersers, geloofden in Hem" (Johannes 12:42). Volgens de Evangelieën genoot Yeshua de populaire bijval van velen in de eerste eeuw.

Toch accepteerde, zelfs in de Apostolische Tijd, de meerderheid van het Joodse volk en de religieuze leiders de messiaanse aanspraken van Yeshua van Nazareth niet. Onze Meester nam niet de troon van David in, onderwierp de naties niet, verzamelde de ballingen van Israël niet, en luidde het Messiaanse Tijdperk niet in. Daarom moeten Zijn messiaanse aanspraken op geloof worden aangenomen. Niet iedereen was bereid om zo'n sprong in het geloof te maken.

Het Evangelie van Johannes verklaart de Joodse afwijzing als een vervulling van een profetie uit Jesaja:

Who has believed our message? And to whom has the arm of the LORD been revealed? (Isaiah 53:1)

The prophecy invokes the larger context of the entire song of the suffering servant (Isaiah 52:13-53:12). The Gospel of John alludes to this text to remind readers that, even though Yeshua of Nazareth has not yet fulfilled all the prophecies concerning Messiah and Israel, He did fulfill the important prophecy of Isaiah's suffering servant. That same prophecy predicted that the message about the suffering servant would not be universally accepted or revealed. In light of the prophecy, the Gospel of John presents the Jewish rejection of Yeshua as a sovereign act of God foretold by Isaiah when "he saw His glory, and he spoke of Him." He quotes Isaiah 6 to that effect, as do Matthew and Mark (Matthew 13:14-15 and Mark 4:10-11):

For this reason they could not believe, for Isaiah said again, "He has blinded their eyes and he hardened their heart, so that they would not see with their eyes and perceive with their heart, and be converted and I heal them." These things Isaiah said because he saw His glory, and he spoke of Him. (John 12:39-41)

The author of the Gospel of John wrote His gospel during the troubling years after the Sanhedrin at Yavneh had begun their attempt to expel believers from the synagogues. He lived long enough to see Isaiah's prophecies already take shape as mainstream Jewish opinion began to definitively exclude Yeshua and disregard the claims of His followers:

He was despised and forsaken of men, a man of sorrows and acquainted with grief; and like one from whom men hide their face He was despised, and we did not esteem Him. (Isaiah 53:3)

Wie heeft onze boodschap geloofd? En aan wie is de arm van de HEER geopenbaard? (Jesaja 53:1)

De profetie beroept zich op de grotere context van het hele lied van de lijdende knecht (Jesaja 52:13-53:12). Het Evangelie van Johannes zinspeelt op deze tekst om de lezers eraan te herinneren dat, ook al heeft Yeshua van Nazareth nog niet alle profetieën betreffende de Messias en Israël vervuld, Hij wel de belangrijke profetie van Jesaja's lijdende knecht heeft vervuld. Diezelfde profetie voorspelde dat de boodschap over de lijdende knecht niet universeel aanvaard of geopenbaard zou worden. In het licht van de profetie, stelt het Evangelie van Johannes de Joodse verwerping van Yeshua voor als een soevereine daad van God, voorspeld door Jesaja toen "hij zijn heerlijkheid zag en over Hem sprak." In die zin citeert hij Jesaja 6, evenals Mattheüs en Marcus (Mattheüs 13:14-15 en Marcus 4:10-11):

Daarom konden zij niet geloven, want Jesaja zei opnieuw: "Hij heeft hun ogen verblind en hun hart verhard, zodat zij met hun ogen niet zouden zien en met hun hart niet zouden bemerken, en zich zouden bekeren en ik hen zou genezen." Deze dingen zei Jesaja omdat hij Zijn heerlijkheid zag, en hij sprak over Hem. (Johannes 12:39-41)

De schrijver van het Evangelie van Johannes schreef zijn evangelie tijdens de moeilijke jaren nadat het Sanhedrin te Yavneh was begonnen met de poging om gelovigen uit de synagogen te verjagen. Hij leefde lang genoeg om Jesaja's profetieën al vorm te zien krijgen, toen de heersende Joodse opinie Yeshua definitief begon uit te sluiten en de aanspraken van Zijn volgelingen negeerde:

Hij was veracht en verlaten door de mensen, een man van smarten en bekend met verdriet; en als iemand voor wie de mensen hun gezicht verbergen, was Hij veracht, en wij achtten Hem niet. (Jesaja 53:3)

